

ARTICLE 13

Les despeses de trasllat són a càrrec de l'Estat que sol·licita el trasllat, tret de si hi ha un acord en contra entre els dos estats. L'Estat que assumeixi les despeses de trasllat ha de proporcionar l'escorta.

CAPÍTOL II

Procediment

ARTICLE 14

La sol·licitud de trasllat la pot presentar:

- El mateix condemnat o el seu representant legal, el qual ha de presentar, a aquest efecte, una sol·licitud a un dels dos estats.
- L'Estat de condemna.
- O l'Estat de compliment.

ARTICLE 15

Qualsevol sol·licitud s'ha de formular per escrit. S'hi ha d'indicar la identitat del condemnat i el seu lloc de residència en l'Estat de condemna i en l'Estat de compliment. S'hi ha d'adjuntar una declaració feta davant una autoritat judicial en què es faci constar el consentiment del condemnat.

ARTICLE 16

L'Estat de condemna ha de trametre a l'Estat de compliment l'original o una còpia autèntica de la resolució per la qual s'hagi condemnat la persona, proveïda d'una certificació del caràcter executiu de la resolució, i ha de precisar, en la mesura que pugui, les circumstàncies del delicte, la data i el lloc on hagi estat comès, la seva qualificació legal i la durada de la sanció que s'hagi de complir. Ha de proporcionar tota la informació necessària sobre la persona condemnada i la seva conducta en l'Estat de condemna abans i després de dictar-se la resolució de condemna.

Si un dels dos estats considera que la informació proporcionada per l'altre Estat és insuficient per poder aplicar el present Conveni, ha de sol·licitar la informació complementària necessària.

El condemnat ha de ser informat per escrit de qualsevol gestió empresa per l'Estat de condemna o de l'Estat de compliment, en aplicació dels paràgrafs precedents, com també de qualsevol decisió adoptada per un dels dos estats sobre una sol·licitud de trasllat.

ARTICLE 17

Excepte en casos excepcionals, les sol·licituds les ha de dirigir el Ministeri de Justícia de l'Estat requeridor al Ministeri de Justícia de l'Estat requerit. Les respostes s'han de transmetre pel mateix conducte en els terminis més breus possibles.

Tota denegació ha d'estar motivada.

ARTICLE 18

Cadascun dels dos estats es pot reservar la facultat d'exigir que les sol·licituds i els documents annexos li siguin enviats acompanyats d'una traducció en la seva pròpia llengua.

ARTICLE 19

Les peces i documents transmesos en aplicació del present Conveni estan dispensats de tota formalitat quant a la seva legalització.

ARTICLE 20

L'Estat de compliment no pot reclamar en cap cas el reemborsament de les despeses en què hagi incorregut per al compliment de la pena i la vigilància del condemnat.

TÍTOL III

Disposicions finals

ARTICLE 21

El present Conveni entra en vigor provisionalment a partir de la data de la seva signatura i definitivament el primer dia del segon mes següent a la data de l'última notificació en què es faci constar el compliment de les formalitats constitucionals requerides en cadascun dels dos estats.

ARTICLE 22

El present Conveni es conclou per un temps de durada indefinida. Cadascun dels dos estats el pot denunciar mitjançant una notificació per escrit enviada a l'altre Estat per via diplomàtica.

La denúncia té efecte un any després de la data d'enviament.

Per donar fe de tot això, els representants dels dos estats, autoritzats a aquest efecte, signen aquest Conveni i hi estampen el seu segell.

Fet a Madrid, el 12 de setembre de 2006, per duplicat en llengües espanyola, àrab i francesa; tots els textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Juan Fernando López Aguilar,

Ministre de Justícia

Per la República Islàmica de Mauritània,

Mahfoudh Ould Bettah,

Ministre de Justícia

El present Conveni s'aplica provisionalment a partir del 12 de setembre de 2006, data de la seva signatura, segons s'estableix a l'article 21.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 25 de setembre de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

19347 *APLICACIÓ provisional del Conveni relatiu a l'assistència judicial en l'àmbit civil i mercantil entre el Regne d'Espanya i la República Islàmica de Mauritània, fet el 12 de setembre de 2006. («BOE» 267, de 8-11-2006.)*

CONVENI RELATIU A L'ASSISTÈNCIA JUDICIAL EN L'ÀMBIT CIVIL I MERCANTIL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA ISLÀMICA DE MAURITÀNIA

El Regne d'Espanya, d'una banda,
I la República Islàmica de Mauritània, de l'altra, denominats d'ara endavant «parts contractants»;

Tenint en compte l'ideal comú de justícia i de llibertat que guia els dos estats,

Preocupats per augmentar l'eficàcia de la cooperació judicial mútua en l'àmbit civil i mercantil,

Han convingut:

TÍTOL I

Disposicions generals

ARTICLE 1

Protecció jurídica

1. Els nacionals de cada part contractant es poden beneficiar, en el territori de l'altra part, quant als drets personals i patrimonials, de la mateixa protecció jurídica que aquesta concedeix als seus nacionals. Tenen, així mateix, lliure accés a les jurisdiccions de l'altra part per a la reivindicació i defensa dels seus drets.

2. El paràgraf anterior s'aplica a les persones jurídiques constituïdes o autoritzades de conformitat amb la legislació de cadascuna de les parts.

ARTICLE 2

De la «Cautio Judicatum Solvi»

1. No es poden imposar als nacionals d'una de les parts que compareguin davant la jurisdicció de l'altra part garanties ni dipòsits, sigui quina sigui la seva denominació, per raó de la seva condició d'estrangers, o de la seva falta de domicili o residència al país.

2. El paràgraf anterior s'aplica a les persones jurídiques constituïdes o autoritzades de conformitat amb les lleis de cadascuna de les parts.

ARTICLE 3

Assistència jurídica i gratuïtat de la defensa

1. Els nacionals de cadascuna de les parts contractants es poden beneficiar en el territori de l'altra part de l'assistència jurídica i de la gratuïtat de la defensa, com els propis nacionals, sempre que se sotmetin a la legislació de la part on se sol·liciti l'assistència jurídica.

2. El certificat que provi la insuficiència de recursos l'han d'estendre al sol·licitant les autoritats del lloc de la seva residència habitual, si resideix en el territori d'una de les parts. Aquest certificat l'ha d'estendre el cònsol del seu país, territorialment competent, si l'interessat resideix en un tercer país.

ARTICLE 4

Exempció de legalització

1. Els documents transmesos de conformitat amb el present Conveni estan exempts de qualsevol forma de legalització.

2. No obstant això, aquests documents han de portar la signatura i el segell oficial de l'autoritat competent per estendre'ls.

3. L'autoritat judicial competent d'una de les parts, en cas de dubte, pot sol·licitar que l'autoritat judicial competent de l'altra part verifiqui l'autenticitat del document.

TÍTOL II

De l'assistència judicial

ARTICLE 5

Àmbit de l'assistència

L'assistència judicial comprèn, entre d'altres, la notificació i transmissió de documents judicials i extrajudicials, l'execució d'actes processals com ara l'audició de testi-

monis o de les parts, el peritatge o l'obtenció de proves, així com l'intercanvi de documents sobre l'estat civil a petició d'una de les parts, en el marc d'un procediment judicial.

ARTICLE 6

Denegació de l'assistència judicial

L'assistència judicial és rebutjada si la part requerida considera que aquesta pot atemptar contra la sobirania, la seguretat o l'ordre públic del seu país, o no és de la competència de les seves autoritats judicials.

ARTICLE 7

Transmissió de la sol·licitud d'assistència

1. Les sol·licituds d'assistència judicial les transmet directament l'autoritat central de l'Estat requeridor a l'autoritat central de l'Estat requerit.

2. Sense perjudici d'això, les dues parts poden recórrer a la via diplomàtica en casos excepcionals.

ARTICLE 8

Autoritats centrals

1. El Ministeri de Justícia del Regne d'Espanya és designat com a autoritat central.

2. El Ministeri de Justícia de la República Islàmica de Mauritània és designat com a autoritat central.

ARTICLE 9

Llengua de la transmissió

Tots els documents relatius a l'assistència judicial s'han de redactar en l'idioma de l'Estat requeridor i han d'anar acompanyats d'una traducció a la llengua de l'Estat requerit o al francès.

ARTICLE 10

Despeses de l'assistència judicial

L'execució de l'assistència judicial no dóna lloc al reemborsament de cap tipus de despesa, excepte en el que fa referència als honoraris de perits o experts.

ARTICLE 11

Comissions rogatòries

La sol·licitud per a l'execució de comissions rogatòries ha de contenir les indicacions següents:

- l'autoritat judicial requeridora,
- l'autoritat judicial requerida, si s'escau,
- els noms i les adreces de les parts i els testimonis, així com la qualitat en què actuen,
- l'objecte de la sol·licitud i les diligències sol·licitades,
- les preguntes que s'han de formular al testimoni i, si s'escau, qualsevol altra dada que pugui ser útil per a l'execució de la sol·licitud d'assistència.

ARTICLE 12

Execució de les comissions rogatòries

1. Les comissions rogatòries que han de ser executades en el territori d'una de les parts, les ha d'executar l'autoritat judicial, de conformitat amb el procediment previst en cadascuna de les parts.

2. A petició expressa de l'autoritat requeridora, l'autoritat requerida:

a) Ha d'executar la comissió rogatòria seguint un procediment especial, sempre que aquest no sigui contrari a la legislació del seu país.

b) Ha d'informar amb la suficient antelació l'autoritat requeridora del lloc i la data en què s'ha de procedir a l'execució de la comissió rogatòria, amb la finalitat que les parts interessades puguin assistir-hi en el marc de la legislació de l'Estat requerit.

3. En cas que la sol·licitud no s'hagi pogut executar, els documents s'han de retornar. Els motius pels quals no s'hagi pogut executar o pels quals la sol·licitud ha estat rebutjada s'han de comunicar a l'Estat requeridor.

ARTICLE 13

Notificació de documents

Els documents judicials i extrajudicials els han d'enviar directament les autoritats centrals de cadascuna de les parts. La prova del lliurament s'ha de fer mitjançant un resguard datat i signat pel destinatari, o bé mitjançant una certificació de l'autoritat requerida en què consti el fet, la forma i la data del lliurament.

ARTICLE 14

Notificació de documents judicials i extrajudicials i execució de comissions rogatòries per les representacions diplomàtiques o consulars

Les parts poden notificar documents judicials i extrajudicials als seus propis nacionals, o prendre'ls declaració, directament a través de les seves representacions diplomàtiques o consulars, de conformitat amb la seva pròpia legislació.

ARTICLE 15

Compareixença de testimonis i experts

1. Quan sigui necessària la compareixença personal d'un testimoni o un expert davant les autoritats judicials de l'Estat requeridor, l'autoritat requerida del país on resideix ha d'invitar-lo a respondre a l'esmentada convocatòria.

2. En aquest cas, el testimoni o l'expert té dret al reemborsament de les despeses de viatge i dietes des del seu lloc de residència, seguint les tarifes i la reglamentació vigents al país on hagi de tenir lloc la presa de declaració. Les despeses de viatge també inclouen la del bitllet d'avió en trajecte d'anada i tornada entre l'aeroport més pròxim a la seu judicial on el testimoni o l'expert han de comparèixer. A petició d'aquests últims, l'Estat requeridor ha de lliurar el títol de viatge o avançar les despeses corresponents, per mitjà de les seves autoritats consulars.

3. En cas de no comparèixer, l'autoritat requerida no pot prendre cap mesura coercitiva contra ells.

TÍTOL III

Reconeixement i execució de resolucions judicials

ARTICLE 16

Requisits

1. En matèria civil i mercantil, les decisions dictades per la jurisdicció de les parts contractants, incloses les relatives a la reparació civil dictades per la jurisdicció penal, les ha de reconèixer i executar la jurisdicció com-

petent de cadascuna de les parts, en les condicions següents:

a) Que la decisió procedeixi d'una autoritat competent, d'acord amb l'article 17 del present Conveni,

b) Que les parts hagin estat legalment citades, representades o declarades en rebel·lia, segons la llei de l'Estat en què la resolució ha estat dictada,

c) Que la resolució posseeixi força de cosa jutjada, segons la llei de l'Estat on ha estat pronunciada,

d) Que la resolució no sigui contrària a una resolució judicial dictada per l'Estat on aquella ha de ser executada,

e) Que no s'hagi presentat cap demanda davant la jurisdicció de l'Estat requerit entre les mateixes parts i sobre el mateix objecte, amb anterioritat a la introducció de la sol·licitud davant la jurisdicció que hagi dictat la resolució el reconeixement i l'execució de la qual se sol·licita,

f) Que la resolució no sigui contrària a l'ordre públic de l'Estat on ha estat invocada,

g) En matèria d'estat i capacitat de les persones, es pot denegar el reconeixement o l'execució de la resolució pel fet que la jurisdicció d'origen hagi aplicat una llei diferent de la que hauria resultat aplicable conforme a les normes de dret internacional privat de l'Estat requerit, llevat que s'hagi arribat a un resultat equivalent mitjançant l'aplicació de les esmentades normes.

2. Queden excloses de l'aplicació del present article les resolucions dictades en les matèries següents:

a) fiscal, duanera i administrativa,

b) seguretat social,

c) les mesures cautelars i provisionals, llevat de les dictades en matèria d'aliments,

d) els laudes arbitrals.

ARTICLE 17

Competència

Les autoritats judicials de la part que ha dictat la resolució es consideren competents en els casos següents:

a) Si el domicili del demandat o el seu lloc de residència està, en el moment de la presentació de la demanda, en el territori de la part esmentada;

b) Si, en el moment de la presentació de la demanda, el demandat està exercint una activitat mercantil en el territori d'aquesta part, i la demanda interposada contra ell concierneix l'esmentada activitat;

c) Si el demandat accepta expressament sotmetre's a la competència de la jurisdicció de l'esmentada part, sempre que la llei de la part que sol·licita el reconeixement no s'hi oposi;

d) Si el demandat, per a la seva defensa, aborda el fons de l'assumpte sense haver plantejat prèviament l'exceptió de competència de jurisdicció;

e) Si, en matèria contractual, l'obligació objecte del litigi ha estat o ha de ser executada en el territori de la part l'autoritat judicial de la qual ha dictat la resolució;

f) Si, en matèria de responsabilitat extracontractual, el fet causant del dany s'ha produït en el territori de l'esmentada part;

g) Si, en matèria d'obligacions alimentàries, el domicili o la residència del creditor està, en el moment de la presentació de la demanda, en el territori de l'esmentada part;

h) Si, en matèria de successions, el causant era, en el moment de la seva defunció, natural de la part l'autoritat judicial de la qual ha dictat la resolució o tenia el seu últim domicili en l'esmentada part;

i) Si el litigi té per objecte un dret real sobre els béns que hi ha en el territori de la part l'autoritat judicial de la qual ha dictat la resolució.

ARTICLE 18

Documentació adjunta a la sol·licitud de reconeixement i execució

La part que sol·licita el reconeixement o l'execució de la resolució ha de presentar:

- Còpia oficial de la resolució, que compleixi les condicions necessàries per acreditar la seva autenticitat;
- Certificat del secretari judicial competent, en què consti que la decisió és definitiva;
- L'original de la cèdula de notificació de la resolució, o qualsevol altre document que equivalgui a la notificació;
- Còpia autèntica de la citació a la part que no va comparèixer en el procediment, en cas de judici en rebel·lia, si en la resolució no consta que va ser notificada en la forma escaient.

ARTICLE 19

Reconeixement i execució de documents públics

1. Els documents públics, com per exemple les escriptures notariales, que siguin executòries en una de les parts, han de ser declarades executòries en l'altra part per l'autoritat competent, de conformitat amb la llei de la part en què hagi de tenir lloc l'execució.

2. L'autoritat competent només ha de verificar que els documents compleixen les condicions necessàries d'autenticitat en la part on s'han rebut, i que no són contràries a l'ordre públic de la part on s'ha sol·licitat el reconeixement o l'execució.

ARTICLE 20

Procediment de reconeixement i execució

Els procediments de reconeixement i execució de resolucions i documents públics es regeixen per la legislació de l'Estat requerit.

ARTICLE 21

Intercanvi de documentació

Els ministeris de Justícia de les dues parts contractants es comprometen a procedir a un intercanvi d'informació i documentació en matèria de legislació i jurisprudència.

TÍTOL IV

Disposicions finals

ARTICLE 22

Entrada en vigor

El present Conveni s'aplica provisionalment a partir de la data de la seva signatura i entra en vigor de forma definitiva el primer dia del segon mes següent a la data de l'última notificació en què es faci constar el compliment de les formalitats constitucionals requerides en cadascuna de les parts.

ARTICLE 23

Vigència i terminació

El present Conveni es conclou per un temps de durada il·limitada. Cadascuna de les parts pot denunciar-lo per mitjà d'una notificació per escrit enviada a l'altra part per

via diplomàtica. La denúncia té efecte un any després de la data del seu enviament.

Per donar fe de tot això, els signants, degudament designats, han signat el present Conveni.

Fet a Madrid, el 12 de setembre de 2006, per duplicat, en llengües espanyola, àrab i francesa, i tots dos textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,	Per la República Islàmica de Mauritània,
<i>Juan Fernando López Aguilar,</i>	<i>Mahfoudh Ould Bettah,</i>
Ministre de Justícia	Ministre de Justícia

El present Conveni s'aplica provisionalment a partir del 12 de setembre de 2006, data de la seva signatura, segons estableix l'article 22.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 25 de setembre de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

19348 *APLICACIÓ provisional del Conveni relatiu a l'assistència judicial en matèria penal entre el Regne d'Espanya i la República Islàmica de Mauritània, fet el 12 de setembre de 2006. («BOE» 267, de 8-11-2006.)*

CONVENI RELATIU A L'ASSISTÈNCIA JUDICIAL EN MATÈRIA PENAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA ISLÀMICA DE MAURITÀNIA

El Regne d'Espanya i la República Islàmica de Mauritània.

Animats per la voluntat de mantenir i estrènyer els vincles que uneixen els dos països i, en particular, de regular de comú acord les seves relacions en l'àmbit de l'assistència judicial en matèria penal, han decidit concloure a aquests fins el present Conveni, i acorden:

ARTICLE 1

Obligació de prestar-se assistència mútua

1. Les parts contractants es comprometen a concedir-se mútuament, de conformitat amb les normes i en les condicions que preveuen els articles següents, l'assistència judicial en qualsevol assumpte penal.

2. El present Conveni no és aplicable en el compliment de resolucions que tinguin per objecte una detenció o condemna.

ARTICLE 2

Excepcions

L'assistència judicial pot ser denegada en cas que:

a) La sol·licitud es refereixi a delictes que l'Estat requerit consideri delictes polítics, o bé a delictes conexas amb delictes polítics o consistents únicament en la violació d'obligacions militars. A aquest efecte, no tenen la consideració de delictes polítics els delictes de terrorisme.

b) L'Estat requerit considera que el compliment de la sol·licitud pot perjudicar la seva sobirania, la seva seguretat o el seu ordre públic.